

[Македонски лексикон од 16 век \(download\)](#) Текстовите претставени за анализа во оваа статија се публикувани од страна на Institut Detudes Slave, De L'universite De Paris во 1958 година, оваа студија се базира на зборови и фрази од Македонија во 16 век.

Тоа е еден од најраните ракописи напишани во чисто македонски народен јазик, а нејзината содржина е составена од селото Богатско, кое се наоѓа во регионот на Костурско во југо-западниот дел на Македонија. Авторот останува анонимен и најверојатно единствениот заклучок кој може да се направи е тоа дека тој го зборува македонскиот јазик како мајчин или го здобил како дополнителен јазик поради што живеел во непосредна близина на луѓето со кои зборувал.

Текстовите се напишани со помош на грчката азбука, кое не беше нешто невообичаено на Балканот за време на отоманскиот период, како и во слични примери со албанскиот и

влашкиот јазик.

Текстовите откриваат локални карактеристики кои преживеале и се уште се присутни во голем број на денешните зборувани македонски дијалекти. Овој факт покажува извонредна доследност на македонскиот јазик, и покрај отсуството на државна поддршка или школување до 20-тиот век. Подолу е примерок на зборовите од текстот, заедно со јазичните карактеристики својствени за јазикот на Македонците.

На животните / храна / анатомија - Мраве (Мрави); Цурвец (Црвот), Сокол (сокол), Врапци (Врапци), Голоби (Гулаби), Кокошки (Кокошки), Петел (Петел), Офци (овци), кози (кози), јагне (јагне), Мечика (мечка), Елен (Елен), Лисица (Лисица), Кон (коњ), Круша (Круша), Месо (месо), Сирени (сирење), Јајса (јајцата), Вино (Вино), сол (сол), Жито (жито), Коска (коска), Газ (газ), Куро (курот), Маде (маде).

Единствени и позајмени Зборови

Зборот Галухци (глуvcите) се користи, што исто така може да се каже како Глухци или Глуфци, а Македонците се единствените луѓе кои го користат овој збор. Зборот Велигден се користи, изговара со 'Г' само во македонскиот. Турските заеми се многу ретки, еден пример е Јоргано (Ќебе).

Диалектна и Јат тема - Костурскиот регион содржи дијалекти во кои се задржуваат неколку архаични карактеристики, како на пример зборот Ранка, а не популарната македонската варијанта на Рака. Интересен тренд е резултатот на употребата на повеќе транзиции на Јат функцијата која е присутна во различни македонски и словенски дијалекти. На пример, во текстот се наоѓа зборот Дедо, а не Дјадо, но Хлјап (леб), а не Леп или Леб.

Членови

- Типичниот македонски член во оваа статија е претставен во зборовите како Крушата и Душата. Исто така е забележан во зборот Патот, иако како што е случај со Јоргано (Ќебето) покажува, дека 'т' на крајот може да се испушти, како и во неколку од денешните македонски дијалекти. Содржејќи богат речник со повеќе од 300 зборови и фрази, текстовите ја демонстрираат силата на македонскиот јазик преку неговото зачувување.

Подоле е споредбата на реченици помеѓу Костурскиот дијалект во 16-от век и на македонскиот дијалект на Битола денес.

16 век, Костурски дијалект:

Господине, брате, да си здрав, да си прост, остави ни да спиме, ела да јаме, и да пиеме, дол да појдиме, да работиме. Имате хлјап-о да купиме, имате вино да купиме, от која страна да појдиме во Богаско.

21 век, Битолски дијалект:

Господине, брате, да си здрав, да си прост, остаи не да спиаме, ела да јаиме, и да пиаме, долу да појдиме, да работиме. Имате леп да купиме, имате вино да купиме, од која страна да појдиме во Богатско. Како што може да се забележи, поголемиот дел од лексиката и граматиката се идентични.

Краток речник на македонскиот јазик - Костурски дијалект од 16 век:

Голема благодарност до Михаил Барак од Организацијата [„Македонска Вистина“](#) кој ни го испрати лексиконот во електронска форма.

[Македонски лексикон од 16 век \(Download\)](#)